

تئاتر مردم ستمدیده

آگوستو بوال

**ترجمه‌ی جواد ذوالفقاری، مریم قاسمی
مؤسسه فرهنگی و هنری نوروز هنر**

«هر انسانی به تنها یک تئاتر کوچک است، به دیگر سخن، او تمامی نقش‌ها را ایفا می‌کند و تمامی کارها را انجام می‌دهد. تئاتر مردمی ستمدیده بر همین اندیشه‌ی ساده و مقدماتی استوار است، تئاتری که ما همگی در آن حضور داریم، حال چه آموزش تئاتر دیده باشیم و چه ندیده باشیم.» آگوستو بوال می‌گوید آدمی هستم که همواره برای تئاتر مردمی کار کرده‌ام، برای مردم تئاتر خلق کرده‌ام، اما خودم از مردم نبوده‌ام، هچ وقت گرسنگی را حس نکرده‌ام. در بزریل برای دهقانان و کارگران و زنان تئاتر خلق کرده‌ام اما هیچ کدام از آنان نیستم، اما باید دیدگاه‌م را به عنوان یک خد بورژوا و ضد مردسالاری به آنها نشان دهم تا بتوانم به آنها کمک کنم و برای آنکه بتوانم به آنها کمک کرد باید وسایل تولید تئاتر را در اختیار آنها گذاشت.

تئاتر مردم ستمدیده به گفته‌ی خود بوال یک سلاح است، اما باید بدانیم چه کسی می‌خواهد از این سلاح استفاده کند و برای چه هدفی. وی معتقد است که گروه نمایشگر و تماشاگر باید چون اولین اشکال نمایش با هم به اجرا پیردازند.

بوال می‌گوید که هر یک از ما در درونش، یک بازیگر که نقش بازی می‌کند و یک تماشاگر که نقش را می‌نگرد، دارد. ما این توانایی را داریم که خودمان را در زمان اجرای کار بنگریم و در عین حال نمایشنامه‌نویسی هستیم که متن خود را یعنی آن قسمت از گفت و گوهای صحنه‌هایی که در آن قرار داریم را می‌نویسیم. به نظر او هر انسانی تئاتر کوچکی است و همتامی تمامی نقش‌ها را ایفا می‌کند و تمامی کارها را انجام می‌دهد. تئاتر مردم ستمدیده بر همین اندیشه‌ی ساده و مقدماتی بنا شده است، تئاتری که همگی در آن حضور داریم چه آموزش دیده باشیم و چه ندیده باشیم.

به نظر او هدف عمله تئاتر مردم ستمدیده این است که گروه نمایشگر و بازیگر با هم به اجرای نمایش نمایش بپردازند و موضوع نمایش نیز مشکلات ساده‌ای است که در زندگی ما وجود دارد. برای پیدا کردن راه حل در شکل نمایشی با هم باید مشورت کرد و بهترین راه حل را پیدا کرد.

بوال قصد دارد نشان دهد تئاتر سرانجام اجباراً سیاسی است، چرا که همه‌ی فعالیت‌های انسان سیاسی است و تئاتر نیز یکی از آنها است. تئاتر یک اسلحه برای آزادی است و برای رسیدن به این هدف باید شکل‌های تئاتر مناسب را ایجاد کرد و آن را تغییر داد. کتاب حاضر بر آن است که بر بعضی از این تغییرات اساسی و پاسخ‌های مردمی که این تغییرات را به وجود آورده‌اند گواهی دهد. تئاتر مردم ستمدیده مفید، مؤثر و پاسخی است مناسب برای نمایش انسان امروز. تمرین‌های نمونه‌ای که بوال در کتابش آورده است برای کشوری خاص چون بزریل یا پرو و دوره‌ای خاص (بحران) پیشنهاد شده است، اما باید با این تمرینات خلاقالانه مواجه شد. در نتیجه این تئاتر در هر کشور، باید شکل و موضوع محلی و زمانی خود را پیدا کند. و با توجه به نوع فرهنگ و وابستگی‌های بومی باید هر گروه اجرایی شکل‌ها و ویژگی‌های خاص خود را در تمرینات بیافریند تا بتواند جذاب‌تر و اثربخش‌تر گردد.

کتاب حاضر مشتمل بر پیش‌درآمد / نظام تراژیک جبری ارسطو / ماکیاول و صناعت شعر تقوا / هگل یا بررشت: شخصیت فاعل یا مفعول / نظام ژوکر / یک تجربه تئاتر مردمی در پرو / وسایل تولید تئاتر را باید در اختیار مردم بگذارید / و سخنی از ما می‌باشد.